

Amos 5

Septuaginta (LXX)

1 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον οἴκος ισραηλ

2 ἔπειτα οὐκέτι μὴ προσθῇ τοῦ ἀναστῆναι παρθένος τοῦ ισραηλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν

3 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος ἡ πόλις ἡ οἵης ἔξεπορεύοντο χίλιοι ὑπολειφθήσονται ἑκατόν καὶ ἡ οἵης ἔξεπορεύοντο ἑκατόν ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ ισραηλ

4 διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἴκον ισραηλ ἐκζητήσατέ με καὶ ζήσεσθε

5 καὶ μὴ ἐκζητεῖτε βαιθηλ καὶ εἰς γαλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε ὅτι γαλγαλα αἰχμαλωτευμένη αἰχμαλωτευθήσεται καὶ βαιθηλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα

6 ἐκζητήσατε τὸν κύριον καὶ ζήσατε ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἴκος ιωσηφ καὶ καταφάγεται αὐτόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ σιβέσων τῷ οἴκῳ ισραηλ

7 κύριος ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν

8 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρώτη σκιὰν θανάτου καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων ὁ προσκαλούμενος τὸ ὄντωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ

9 ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπ' ἰσχὺν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων

10 ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο

11 διὰ τοῦτο ἀνθ' ὃν κατεκονδυλίζετε πτωχοὺς καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν οἴκους ξυστοὺς φύκοδομήσατε καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον ἡ οὖτων αὐτῶν

12 ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν καὶ ἴσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν καταπατοῦντες δίκαιον λαμβάνοντες ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες

13 διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται ὅτι καιρὸς πονηρός ἔστιν

14 ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ τὸ πονηρόν ὅπως ζήσητε καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὃν τρόπον εἴπατε

15 μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἡγαπήκαμεν τὰ καλά καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα ὅπως ἐλεήσῃ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ ιωσηφ

16 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐν πάσαις πλατείαις κοπετός καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ρήθησεται οὐαὶ οὐαὶ κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον

17 καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου εἶπεν κύριος

18 οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου ἵνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ αὐτῇ ἐστιν σκότος καὶ οὐ φῶς

19 ὃν τρόπον ὅταν φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ δάκῃ αὐτὸν ὁ ὅφις

20 οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ οὐ φῶς καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῇ

21 μεμίσηκα ἀπῶσμαι ἔορτὰς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ δσφρανθῶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν

22 διότι καὶ ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὄλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι αὐτά καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι

23 μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον φόδων σου καὶ ψαλμὸν ὄργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι

24 καὶ κυλισθήσεται ως ὕδωρ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ως χειμάρρους ἄβατος

25 μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη οἴκος ισραὴλ

26 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μολοχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ραιφαν τοὺς τύπους αὐτῶν οὖς ἐποήσατε ἔαυτοῖς

27 καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα δαμασκοῦ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὅνομα αὐτῷ